

Bilag

Statens Kornkontor.

København, den 22. februar 1954.

Landbrugsministeriet, Slotsholmsgade 10. K.

I anledning af den til udtalelse fremsendte skrivelse af 10. d. m. — j. nr. K. 46³ — fra folketingets finansudvalg, hvilken skrivelse tilbagesendes hoslagt, skal man vedrørende det rejste spørgsmål om, hvilke arbejdsområder der nu falder ind under kornkontoret, oplyse følgende.

Arbejdet grupperer sig for tiden om efternævnte opgaver.

- 1) Behandling af andragender om og udstedelse af indførselsbevillinger for varer, der falder ind under handelsministeriets bekendtgørelse nr. 122 af 14. april 1953.
- 2) Behandling af andragender om og udstedelse af udførselstilladelser for de varer under kornkontorets område, for hvilke der er udførselsforbud i henhold til landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 136 af 30. marts 1950.
- 3) Administration af ordningen vedrørende statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød.
- 4) Bearbejdning af halvmånedlige indberetninger fra importørerne om køb og indklarering af korn og foderstoffer. — Korn- og foderstofbranchen har anmodet om tilladelse til at fortsætte med indsendelsen af disse indberetninger for gennem kornkontorets offentliggørelse af resultatet at få et bedre grundlag for deres dispositioner.
- 5) Kontrol med overholdelsen af indgåede forpligtelser i henhold til den internationale hvedeoverenskomst (IWA).
- 6) Afvikling af overtrædelsessager vedrørende de seneste kornordninger m. v. samt behandling af nye, stadig forekommende sager i forbindelse med tilskudslovgivningen m. v.

Til foranstående skal knyttes følgende bemærkninger.

ad 1) Centralkontorets eneret til import af foderstoffer blev ophævet ved landbrugsministeriets bekendtgørelse af 13. april 1953. Oliekager og andre foderstoffer blev derefter ved handelsministeriets bekendtgørelse af 14. s. m. overført fra global friliste til regional friliste, og i samme bekendtgørelse blev det bestemt, at ansøgning om indførselsbevilling for oliekager og andre foderstoffer samt for korn skulle indsendes til statens kornkontor.

Den omstændighed, at henvend 100 firmaer, som siden før krigen ikke havde beskæftiget sig med import, efter centralkontorets ophævelse nu er kommet ind i billedet, har medført, at kornkontoret i udstrakt grad har måttet påtage sig en oplysende og rådgivende virksomhed for branchen.

Det viser sig, at overførslen af oliekager til regional friliste betyder, at der stadig kræves udstedt indførselsbevillinger for ca. halvdelen af importen, idet det har vist sig nødvendigt at købe en så stor del af importen i lande, som ikke er omfattet af den regionale landefortegnelse (f. eks. Argentina og Rusland).

Iøvrigt er der efter ønske fra Danmarks Nationalbank truffet aftale om, at anmodninger fra importører om tilladelse til at betale oliekager i sterling til tredieland skal indgives til statens kornkontor, der forelægger sådanne ansøgninger samlet for nationalbanken til videregivelse til Bank of England, idet nationalbanken ikke ønskede at påtage sig besvarelsen af forespørgsler fra de enkelte importører.

Samtidig viste det sig, at behovet for oliekager i indeværende høstår er ca. dobbelt så stort som i det foregående år, og man må nu regne med en import af oliekager i høståret 1953—54 på 600 000—700 000 t mod godt 350 000 t i 1952—53.

Tilsvarende forhold gør sig gældende for korn, idet importen heraf i år skønnes at blive 520 000—550 000 t mod ca. 175 000 t i 1952—53. For foderkorn gælder